

тѣхъ и другитѣ братя Славяни; тѣй като цѣльта му е сближаванне, а не раздоръ, запознаване и любовъ, а не отстранение и омраза.

А тая цѣль е свята, такива основи сж здрави; дружеството се разви толкозъ успѣшно, и полученитѣ резултати бидохъ толкова блѣскави.

Думитѣ на славянскій поетъ Косески, които турихме като мото въ заглавието на настоящата статия: Законътъ на естеството е такъвъ, щото отъ малкото да пораста голѣмото, — се осществихъ тоже при Бесѣдата: отъ малка една дружба, която отъ началото не располагаше ни съ собственна стая, нѣ се стискаше въ едно кюше, стана едно голѣмо и славно дружество, което си има сега собственъ домъ въ центра на столицата и единъ много красивъ, пространенъ салонъ, хубава градина, търкалня и пр. Въ тия съ всички удобства снабдени помѣщения могатъ да се прибиратъ не само членовѣтъ, но и тѣхни гости при различни празненства и увеселения.

По тоя начинъ „Славянската Бесѣда“ въ София може да послужи за примѣръ на много други общественни учрѣждения: ако желаятъ да се развиватъ успѣшно и да напредватъ бързо, тѣ трѣбва да си иматъ една добра и благородна цѣль, къмъ която да се стрѣмжатъ; не трѣбва да се ръководятъ отъ егоистически подбуждения, но да пазятъ общественния интересъ. Братскій раздоръ унищожава всичко, а чрѣзъ братската солидарностъ се извършватъ голѣми работи.

Всекий отъ насъ трѣбва да се съобразява съ изречението на славния чехски патриотъ Вилхелмъ Перишинъ (1435—1521 год.), често повтаряно отъ него и запазено между народа до днешнитѣ врѣмена:

„Съ едновѣрцитѣ вѣрвамъ,

„Съ съгражданитѣ живѣя

„А съ братията умирамъ.“

Тогава можемъ да се надѣваме, че нашето бѣдѣще ще бѣде славно и щастливо.

